

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Regvlarvm Vtrivsque Ivris Cvm Ampliationibvs Ac
Limitationibvs**

Dueñas, Pedro

Venetiis, 1566

Regvla LII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63213](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-63213)

Regulæ vtriusque iuris selectæ. 29

lationis, vt in lita demum. & ibi Bal. & Alex. C. de procur. vbi dicitur quod illa lex non est alibi in iure ad limitationem huius regulæ & sic per illum tex. tenet. Iaf. in l. si arrogator. nu. 59. ff. de adopt. Felin. in c. ad audientiam. el. 2. nu. 13. de rescript.

- 4 Quarto limita quando scienter & per negligentiam fuit aliquid omissum in prima instantia. Vt tenet Anto. de Butr. in cap. ad audientiam. el. 2. nume. 12. de rescript. & ibi Feli. nume. 14. & idem in simili dixit Barto. in Authent. at qui semel. nu. 12. C. de probat. Hippol. in sing. ccclix.

REGVLA XLIX.

Appellans potest renuntiare appellationi, & reuerti ad iudicem a quo. c. interposita §. ille denique. & ibi glo. in uerbo, contradictione partis de appel.

Hanc regulam limita decem modis, vt per Præposi. in d. §. ille denique. nu. 7. usque ad finem.

REGVLA L.

Appellare tertio non licet, iuxta text. in l. vna. C. ne liceat in vna ead. cau. Circa quam regulam vide Hippol. in l. extra territorium nu. 49. ff. de iurisd. om. iudic. & in l. vnica. nu. 160. C. de rapt. virg. Pau. Paris. in consil. 109. nu. 15. volu. 4.

Hanc regulam amplia dupliciter, & limita quinque modis, vt per Philip. Deci. in c. sua nobis. nu. 13. de appel.

- 6 Limita sexto ultra eum, vt non procedat in supplicatione: nam poterit quis supplicare, vt supra dixi in regula xliij. & Bernar. de Luco in regula dccxix. ponit hanc limitationem.

REGVLA LI.

Appellationi renuntiare videtur, qui post appellationem coram iudice a quo, aliquid agitauerit. l. sed si. ff. de iudic. & l. 3. §. falsus. ff. rem rat. hab. & c. gratum. de offic. delega. Hanc regulam cū quinque fallen. ponit Soc. in reg. 25.

Limita eam quindecim modis, vt per Præpo. in solitudinem. nu. 18. de appel.

REGVLA LII.

Appellari a sententia interlocutoria, de iure civili non potest. Hanc regu. probat text. in l. ante sententiam. ff. de appella. recipie. & in l. ante sententiam, C. quorum appel. reci. Regia. l. iij. titul. xvi. libr. iij. ord.

Limita primo, quando appellatur super carcere vel tortura, tunc admit.

- admittitur appellatio. Ratio est, quia grauamen in definitiua reparari non potest. l. 2. ff. de appel. recipien. gloss. in Clem. j. verb. ipso iure de hæreti. text. de iure Regio. in l. 13. tit. 24. in 3. par Et dicitur grauamen irreparabile, quando continet factum: quia cum factum infectum esse non possit. l. in bello. §. facta. ff. de capti. ideo grauamen illud irreparabile cõsetur. Ita tenent Doct. in l. quod iust. ff. de re iu.
- 2 Secundo fallit, in sententia excommunicationis, quia etiam dicitur continere irreparabile grauamen, cum habeat exequutionem. vt in c. pastoralis. de appel. Bernar. de Luco in reg. 39.
- 3 Tertio fallit quando sententia interlocutoria tangit factum principale, vel substantiam negotij: vt in l. intra vtilem. ff. de minori. vt pote si pronuntietur quis minor, vel maior prodigus, vel alias inhabilis, quia ex hoc tetus annullatur actus, vt tradunt Doct. in l. is qui ff. de verb. oblig.
- 4 Quarto fallit, quando iudex per sententiam denegat copiam actio- rum: vt in l. 2. C. vt lite penden. & dixi in Regu. 5.
- 5 Quinto fallit, quando iudex iustam excusationem tutoris repellit: vt in l. j. in §. si quis tutor. ff. quando appellan. sit.
- 6 Sexto fallit, quando sententia lata est super legitimatione personæ. Ita Bal. in sua Margarita. q. 8.
- 7 Septimo fallit, quando iudex pronuntiat fideiussorem esse idoneum, quia tunc poterit a tali sententia appellari. l. si ab arbitro. ff. qui facti. cogan.
- 8 Octauo fallit, quando iudex mandat solui pecuniam minori sine curatoribus: vt in l. ait prætor in §. permittitur. ff. de minori.
- 9 Nono fallit, quando iudex pronuntiat testes admittendos esse, vel non, vel probationes admittendas, vel non: vt notab. concludit Corne. in consil. 35. nu. 1. volu. j.
- 10 Decimo fallit, quando interlocutoria meretur exequutionem: vt si partes per eam cogantur facere compromissum. Ita consuluit Barba. in consil. 305. incip. illud in medio. col. pen. volu. 3. vel quando generatur præiudicium circa exequutionem: vt in d. l. ab arbitro & ita tenet Sali. in d. l. ante sententiam. C. quorum appel. recip.
- 11 Vndecimo fallit, quando alia non spectatur sententia: vt pote si quis pronuntiet te iudicem competentem vel incompetentem. Vt in c. significantibus. de offic. deleg. & in l. ait prætor. in §. permittitur. ff. de mino. glo. in Authen. habita. in fin. C. ne filius pro patre. tenet Abb. in c. super eo. el. 2. notab. j. de appel. Salic. in l. penult. C. quorum appel. recip. circa quam limita. uide Bernar. de Luco in regu. 354.
- 12 Duodecimo fallit, quando perfecte grauamen reparari non potest in definitiua, quin aliquod faciat præiudicium, tunc enim bene poterit appellari. l. j. §. quæsitum. ff. de appel. vbi permittitur appellare a mendacis relatione. notat Bart. in d. l. ante sententiam. ff. de appel. recip.

- 13 Decimotertio fallit, quancuncquæ grauamen possit reparari, sed cum maxima difficultate: tunc poterit appellari, & iudex non poterit postea procedere. Ita Bart. in d.l.j.in. §. quesitum. ff. de appel. & in l.2. C. de Appella. recip. quem sequitur Feli. in c. acceptimus, nu. 7. de fide instru.
- 14 Decimoquarto fallit, in sententia lata in causa momentaneæ possessionis, quando per istam sententiam pateretur præiudicium, cui non sit alio modo consultum quam per appellationem, Ita Bart. in d.l. ante sententiam, nu. 3. ff. de appel. recip.

REGVLA LIII.

APPELLANTI propter exceptionem non ad missam, cuius probationem incontinenti obtulerat, non est necesse ad iustificandam appellationem, probare veritatem exceptionis: sed sufficit quod probet se opposuisse exceptionem, & obtulisse probationem incontinenti. Ita probatur in c. interposita. ibi, nisi exceptionem, de appel. Hanc regulam, (ubi ponit rationem eius) ponit Prepositus, cum 16. limitationibus, in d. c. interposita, nu. 4. de appel.

REGVLA LIIII.

APPOCHA in qua quis ostendit se tribus annis proximis soluisse, retro soluisse præsumitur, nisi contrarium probetur. Hanc regulam probat tex. in l. quicumque. C. de apochis publi. li. x. & ibi Bar. per illi tex. & Doct. in gl. in l. 2. in uerbo, repellere. C. de iure emphy. & in c. cum ecclesia Sutrina. de causa pos. & proprie. Phil. deci. in l. si certis annis, nu. 6. C. de pact.

1 Amplia primo procedere, tam in censu emphy. quam tributatio. Ita tenet Domi. de Rota in decisso, 304. in tit. de locato. in nouis. quos sequitur Alex. in Additio. ad Bar. in d. l. quicumque, Iacobi, de S. Geor. in l. non est necesse, nu. 3. ff. de probatio.

2 Secundo amplia, habere locum in simplici colono, uel conductore: quia probando se soluisse tribus proximis annis, præsumitur semper retro soluisse. Secundum Ang. in Auth. de non alienan. in §. sci. re. nu. 25. colla. 2. ubi dicit se nescire legem, de hoc. Hanc, etiam opinionem tenet Bal. post Io. And. in c. literæ, nu. 7. de dilatio, ubi dicit quod conclusio huius regulæ procedit in emphy. siue in simplici colono, siue in censuario, siue in illo qui soluit collectas in communi per triennium, quam etiam opinionem sequitur Ias. in d. l. ij. num. 137. C. de iure emphyt.

Limita primo, quando illa solutio trium annorum esset facta quolibet de per se, vna quæque singulo anno, secus si simul & semel soluisset

soluisset